

løse, fordi de ikke havde volumen til det, og også fordi de kunne se, at der var nogle kommuneoverskridende konsekvenser af det.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg vil gerne følge sagen op med endnu et spørgsmål: Er den radikale ordfører ikke ved at være lidt på vildspor og i vildrede med, hvad man egentlig mener, for man argumenterer jo først for, at man gerne vil lægge mere demokrati og indflydelse ud til kommunerne, og efterfølgende er man betænkelig, fordi vi måske er ved at lægge for mange opgaver ud, og så vender man tilbage til, at vi nu alligevel skal detalregulere herindefra?

Der er jo ikke nogen sammenhæng i argumentationen. Hvor er den helt nøjagtige sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Den nøjagtige sammenhæng er, at de opgaver, man lægger ud til kommunerne, skal være opgaver, som vi mener at kommunerne kan løfte, og så skal man også give en høj grad af frihed til dem inden for de rammer, som vi nu engang er nødt til at fastsætte, f.eks. noget med retssikkerhedskrav, de økonomiske rammer, der bliver udstukket, og andre ting, og så skal kommunerne løse opgaverne.

Jeg sagde i mit indlæg, at vi har trukket en streg i sandet og har sagt, at nu er det sådan. Nu er det spørgeren, der begynder at gå tilbage i historien, men sådan er det nu, og derfor må vi handle ud fra det.

Kl. 14.50

Når vi var imod det i foråret, så var det, fordi det var opgaver, vi syntes lå bedre på et andet niveau, og fordi opgavernes tyngde kunne blive for voldsom for de kommunale enheder.

Første næstformand (Svend Auken):

Nu er det tid til at sige tak til ordføreren og gå videre med hr. Leif Mikkelsen som ordfører.

Leif Mikkelsen (V):

Jeg vil godt bryde sammen og tilstå, at jeg rent faktisk er optimist på demokratiets vegne, også på nærdemokratiets, ikke mindst i lyset af den kommunalreform, vi gennemfører i øjeblikket, og som vi for første gang skal vælge de nye byråd til her om 14 dage. Det er noget, vi gør hvert

fjerde år, og det er en periodisering, der ligger ret fast.

Med folketingsvalg forholder det sig anderledes, selv om vi med den regering, vi har i øjeblikket, jo har en så stabil politisk situation, at man næsten også kan forudse, at der går fulde perioder mellem valgene. Så vi kan næsten forudse den form for demokratisk proces.

Men det er jo rent faktisk kun et lille hjørne af demokratiet, et vigtigt hjørne, men et lille hjørne, for det egentlige nærdemokratiske område er jo der, hvor mennesker lever og bor og udøver deres eget demokrati i foreningsarbejde, skolebestyrelser, institutionsbestyrelser osv.

Det er det, jeg vil betegne som demokratiets kravlegård, og det er det rent faktisk stadig væk. Vi har et utal af mennesker, der helt af sig selv rækker fingeren op og går ind i disse her demokratiske sammenhænge, hvor man hurtigt lærer at vælge sine egne ledere, have tillid til dem og vise, at man altså tror på, at de kan leve op til ansvaret.

Det er et fantastisk netværk i et demokratisk samfund, der har en værdi, der er uvurderlig for folkestyret, og jeg mener faktisk, det har et omfang, et indhold, en volumen og en grokraft, der gør, at det ikke kan svækkes eller ændres. Vel skal der kæmpes for det, demokrati er ikke nogen selvfølge, men jeg mener bestemte, at vi har et netværk i Danmark, der gør, at denne demokratiske oplevelse i sig selv er at være tæt på borgerne. Det vil være nærdemokratiet, der afgør, om vi føler, at vi har indflydelse på vores hverdag osv.

Vi har forsamlingsfrihed, vi har foreningsfrihed, vi har ytringsfrihed, ubegrænset ytringsfrihed, og det kan vi jo måske erindre hinanden om i lyset af den seneste debat om visse tegnninger i visse dagblade og statsministerens svar på det. Vi har en ytringsfrihed, der er ukrænkelig.

Det er elementer i et demokrati, der er vigtige og utrolig gode at værne om, og det synes jeg der er grund til at glæde sig over. Derfor vil jeg godt i dag i den her demokratidebat glæde mig over, at der er så mange, der engagerer sig i demokratiet, ja, der er endda undersøgelser, der viser, at der faktisk aldrig før har været så mange, der går ind i frivilligt arbejde og dermed i en demokratisk proces. Der har aldrig før været så mange, som der er nu, når vi tager institutionsbestyrelser, skolebestyrelser, foreningsarbejde osv. med, så det er altså ikke et svækket område. Det er et stærkt område og et godt fundament.